

te rarissimus, nullum tam breue temporis momentum est, quod non aliquid vitæ detrahat, hæ ipsæ nos horæ, quas inter cæcas voluptates agimus, ad mortem rapiunt ridentes, ad lacrymabilem exitum festinamus, præcipites agimur, nec sentimus, ideoque improuisi corripimus, & repentinum casum ducimus, quem ab ipso lucis lumine, quæ cernimus vniuersæ prænunciant, Irrequietus enim cœli motus, nihil in hoc ambitu linoquit immotum. Nihil manet eorum etiam, quæ solidissima iudicantur, nec opera tantum hominum, sed naturæ alternantur & intereunt, Corruunt rupes, tumescunt valles, alta iuga montium campis æquabuntur, auertentur flumina, & novos alueos quaerent, alia arescent, alia ex terræ visceribus erumpent: hic se artabit, hic laxabit pelagus, nec diu littorum species eadem erit, Piscator veniet in aratoris fines, & quæ nunc puppibus ac remis quatitur, aratro sulcanda Regio est. Hæc fiunt semel, & facta sunt, omnia secum tempus trahit, omnia absorbet, omnia circumuolauit ac miscet, nihil stare permittit: Et magna mutantur & minima: Calamus hic, dum is percurreret, ter mutatus, ter mihi fer-